

Jeg hadde ikke engang lest en blogg. Men jeg liker nye ting.

Bloggen skaffet han oppmerksomhet som aldri før.

ELDKVARN 2.0

Som en bjørn i ørska ut av vinterhi begynner han sin blogg. 55-åringen tar sitt første steg ut i moderniteten. Det er 14. februar:

«Hej rymden. Jag är riddaren av den svarta bloggen och jag gör monster. Pip, pip, kschhhh, klonk... Onsdag morgon och klockan är halv sex. Snön har fallit hela natten. Jag skall berätta historien om den långa resan, och om vad som hände dessa dagar och nätter.»

Signert Riddaren av den Svarta bloggen.

– Den har fått mye oppmerksomhet. Journalister har anbefalt folk å gå inn på den og det har gjort folk interessert, sier Plura.

Det begynte som en PR-ide. En blogg om plata som skulle ut 4. april, om utviklingen, sånn at fansen kunne holde seg orientert.

– Det skulle bli «the making of «Svart blogg»». Men det skjer jo ikke så mye under en innspilling.

Han sto opp i 5-6-tiden hver dag og skrev.

– Jeg skrev det som dukket opp i hodet, sier Plura.

Resultatet var ikke bare en liten daglig flørt med fansen om studiolivets banaliteter, men en rå, uredigert *stream of consciousness* om sine daglige gjøremål, liv, drømmer, kjærlighet, utroskap, kåthet og hor. En ærlighet så kompromissløs at den måtte slå an.

28. februar:

«Hur ser då en dag ut för en hårt arbetande 4:a barns far som för det mesta aldrig är hemma. Jag vaknar oftast vid 5 eller 6 – tiden, funderar på om jag skall runka, men har slutat med det, eftersom gamla gubbar inte ska göra det, utan väljer det lite sedligare alternativet, frukost, inte lika skönt men ändå helt okej.»

Hans svimlende mangel på filter ga gjenklang. Og da Plura stakk hodet inn i et 80-tall han knapt husker, ble det oppslagsfest i de svenske tabloidene.

«Vart enda öre jag tjänade på den tiden plöjde jag ner i Riche, Café Opera eller Ritz. Champagne med färskpressad apelsinjuice. Ostron med kavring och vad fan man nu skulle dricka till. Porter eller nåt. Jag levde mitt liv längst ut på fingertoppen. Jag drog i mig typ 4-5 linjer kokain för att somna (typ bli medvetslös), och då pratar vi inte om den skit som säljs idag, jag somnade vid 7 – tiden, gick upp tolv och startade med några vinare, and then hit the harder stuff, år efter år, natt efter natt. Som sagt jag minns nästan ingenting av 80-talet.»

– Du syns ikke at det er vanskelig å skrive om ditt misbruk, spurte en Expressen-reporter.

– Absolutt ikke, svarte Plura. – Jeg har fortalt det så mange ganger før. Det er som å pisse, jeg er vant med det.

«Antingen skriver du som det är, eller också börjar du jobba på posten igjen», siterer han fra sin indre monolog på bloggen.

– Vi var store på begynnelsen av 80-tallet. Vi gjorde 200 konserter i året og levde rockestjernelevet, forteller Plura.

– Jeg mistet fokus på låtskrivingen. Det ble mest festing, sprit og dop, forteller han. Trommeslageren Werner Modiggård sluttet. Orket ikke Pluras ufokuserte tull. Men kom tilbake.

– Jeg innså at «hvis du skal fortsette med det her, så må du konsentrere deg». Ellers mister du alt. Det var en down-periode på 80-tallet før jeg fikk ordening på livet mitt.

Bunnen kan høres på albumet «Ny klubb», som ble spilt inn i London.

– Jeg hadde ingen låter, og plata ble ikke bra. Det var min feil. Werner hadde sluttet og vi var et band i ruiner. «Det her går ikke». Så jeg tok en Plura våren 1985.

«Det er lett å ta oppvasken istedenfor å vrenge seg sjøl ut og inn.»

Lars Lilliestam, musikkprofessor

«Jag levde mitt liv längst ut på fingertoppen. Jag drog i mig typ 4-5 linjer kokain för att somna (typ bli medvetslös), och då pratar vi inte om den skit som säljs i dag»

Fra Pluras Svarte blogg

Sjekk sokkene. Plura på plass på hemmaplan. På Södra Teatern.

Han stakk til en hytte ved Østersjøen. Resultatet var albumet «Utanför lagen» som markerer et klart skille for bandet. Plura var blitt voksen. Og bandet med han.

EN PLURA

Å finne seg en hytte ved sjøen, stenge verden ute, har siden hatt betegnelsen «att göra en plura». Det skal ha vært Joakim Thåström, Imperiet-legenden, som dømte fenomenet etter Eldkvarn-mannen.

– Jeg var ved Østersjøen i flere måneder. Nå har jeg byttet kyst, jeg reiser til Syd-Koster et par ganger i året. Der kan jeg leve i låtene. Vokse med dem. Våkne med dem, sier Plura.

– Hjemme er det så mye annet som frister. Folk som ringer. Barn som må på skolen. Det skal ryddes. Det er så mange unnskyldninger for ikke å skrive.

Mens han blir nedrent av små pikebarn på Södermalm, er han og Eldkvarn nærmest en hemmelighet i Norge. Selv om de to siste albumene har blitt mottatt med seksere. «Atlantis» som kom for to år siden, fikk 6 her i Dagsavisen, mens «Svart blogg» nylig ble belønnet med seks på terningen i VG. VGs sjefanmelder Stein Østbø skrev: «Plura Jonssons episke fortellerstemme savner sidestykke i skandinavisk rock, og på «Svart blogg» er han mer utleverende og personlig enn noensinne».

Norsk radios manglende kjennskap arresteres selvsagt på den Svarta bloggen. Slik beskriver han møtet med NRK:

«Jag skulle bli intervjuad av någon som satt i Trondheim, och efter några minuters vänta hördes en röst i lurarna, hallå, är det Plura? Nej, men Plura, upplyste jag honom, och sen körde vi intervjun. Ja idag har vi en gäst från

Sverige, välkommen Plura Johansson...»

Hvorfor Eldkvarn er tilbake på topp vet han ikke. Hva han skriver om, vil han helst ikke snakke om.

– Jeg analyserer veldig lite. Jeg er ikke intellektuell. Jeg skriver med intuisjon og følelse. Jeg vil ikke vite hva jeg holder på med. Jeg er redd det skal dø hvis jeg prater om det. Men jeg har ofte lurt på hvor tekstene kommer fra. De ligger som skuffer i hjernen som jeg åpner.

Hva overrasker han mest med suksessen?

– At plata ble så veldig bra. Jeg er så selvkritisk, og den måtte bli bedre enn «Atlantis». Det er veldig slitsomt. Det blir tøffere og tøffere. Man blir mer og mer selvkritisk med årene, og man føler at man har gjort alt før. Hvor mange ganger kan man finne rim på natt eller kjole? sukker han.

– Derfor må jeg jobbe mer og mer med tekstene. Det er *kämpig* prosess. Det er lett å ta oppvasken istedenfor å vrenge seg sjøl ut og inn. Derfor må man anstrenge seg, utvikle det. Skrive bedre. Det er viktig at man kjenner at man utvikler seg, at man kommer noen vei.

– Det er ulidelig å stå på scenen hvis du vet at det du har er dårlig.

EXIT BLOGG

Musikkprofessor Lars Lilliestam ved Universitetet i Göteborg sammenligner Eldkvarn med internasjonale elefanter som Rolling Stones, Bruce Springsteen og Bob Dylan.

– Eldkvarn har holdt på siden 1971 eller noe og dette er første gangen de topper salgslistene, og det er veldig merkelig, sier Lars Lilliestam, som har skrevet boka «Svensk rock: Musik, lyrik, historik».